

Старійшина М. Рассел Баллард
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Матері і дочки

У ці дні суттєво важливою—і навіть вирішальною—є необхідність батькам і дітям слухати одне одного і навчатися одне в одного.

Брати і сестри, півроку тому я виступав на сесії священства генеральної конференції, звертаючись до батьків і синів. Не дивно, що мої п'ять дочок, двадцять чотири внучки і постійно зростаюча кількість правнучок просили, щоб їм приділили стільки ж часу. Тому сьогодні я буду звертатися в основному до матерів і дочок Церкви.

Моя дорога дружина Барбара мала значний з точки зору вічності вплив на наших дочок і внучок; а вони в свою чергу на неї. Матері й дочки відіграють одна для одної вирішальну роль, допомагаючи одна одній розкривати свої нескінченні можливості, попри руйнівний вплив світу, де сприйняття жіночості і материнства змінено і викривлено.

Близько століття тому Президент Джозеф Ф. Сміт, звертаючись до жінок Церкви, сказав: “Не жінкам цього світу вести вас, а вам належить вести... жінок світу в усьому, що є гідним похвали, богоподібним, в усьому, що надихає й очищує дітей людських” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* [1999], с 184).

Сестри, ми, ваші брати, не можемо робити те, що є вашим божественним призначенням від

заснування світу. Ми можемо докладати зусиль, але не можемо навіть сподіватися відтворити ваші унікальні дари. Немає у світі нічого, що було б настільки особистим, надихаючим або здатним змінити життя, як вплив праведної жінки.

Я розумію, що у декого з вас, молоді жінки, немає матері, з якою ви могли б обговорити ці питання. І багато хто з вас, жінки, не мають дочок у цей час вашого життя. Але оскільки *усі* жінки мають закладений в їхню божественну сутність талант і обов'язок плекати, в основному те, що я скажу, також стосуватиметься бабусь, тіток, сестер, мачух, свекрух і тещ, провідників та інших вчителів, які іноді заповнюють пробіли у цих важливих стосунках матері й дочки.

Молоді жінки, ваші матері обожують вас. Вони бачать в вас перспективу прийдешніх поколінь. Усе, чого ви досягаєте, кожний виклик, який ви долаєте, приносить їм чисту радість. Так само й *ваші* занепокоєння і сердечний біль є *їхніми* занепокоєнням і сердечним болем.

Сьогодні я б хотів дати вам, молоді жінки, деякі поради щодо того, як узяти з ваших стосунків з матір'ю якнайбільше. А потім я поділюсь кількома

думками з матерями щодо того, як вони можуть посилити свій вплив на дочок та на інших членів сім'ї.

На жаль, зобразити заплутане і спотворене обличчя жіночості у сучасному суспільстві дуже легко. Нескромні, аморальні, нестримані жінки заповнили ефір, заповнили собою журнали і маячать на екранах кінофільмів—бо отримали прихильність світу. Апостол Павло промовив пророчі слова про “тяжкі часи”, які настануть в останні дні, і конкретно говорив, як про щось дуже тяжке, про “жінок, гріхами обтяжених, ведених усякими пожадливостями” (2 Тимофію 3:1, 6). В сьогоденній популярній культурі жінки часто зображені як дурненькі, другорядні, бездумні та безсилі. Ця культура перетворила їх на річ, висловлює до них неповагу і потім наводить на думку, що вони здатні вплинути на чоловіків лише зваблівістю, що є небезпечно всеохоплюючим посланням, яким супротивник бажає вплинути на самоусвідомлення жінок.

І тому, мої дорогі молоді жінки, усім серцем я прошу вас не дивитися на сучасну культуру як на джерело порад і прикладів для наслідування. Будь-ласка, подивіться на своїх вірних матерів, щоб побачити ваш взірць. Наслідуйте їх, а не знаменитостей, чий стандарти відрізняються від Господніх, і чий цінності не відображають вічної перспективи. Подивіться на свою матір. Переймайте її сильні якості, її сміливість та вірність. Слухайте її. Може вона не така вправна у відправці SMS-повідомлень; у неї навіть може не бути сторінки у Facebook. Але в тому, що стосується серця і Господніх речей, вона має скарби знань. Коли прийде час укладання шлюбу і ви станете молодою матір'ю, вона буде для вас найбільшим джерелом мудрості. Жодна людина на світі не любить вас так сильно і не готова жертвувати так багато, щоб заохочувати вас і допомогти вам знайти щастя—у цьому житті і у вічності.

Любіть свою маму, мої дорогі сестри. Поважайте її. Слухайте її.

Довіряйте їй. Вона діє у ваших найкращих інтересах. Вона турбується про вашу вічну безпеку і щастя. Тому будьте добрими до неї. Будьте терплячими з її недоліками, бо вони в неї є. Вони є у всіх нас.

А тепер дозвольте мені поділитися кількома думками з вами, матері, про особливу роль, яку ви відіграєте в житті ваших доньок. У нас є друг сім'ї, яка багато подорожує зі своїми родичами. У кожній поїздки вона в основному спостерігає за тим, наскільки поведінка молодих жінок схожа на поведінку їхніх матерів. Якщо матері ошадливі, то такі й доньки. Якщо матері скромні, то такі й дівчата. Якщо мати носить шльопанці та інший повсякденний одяг на причасні збори, так роблять і дочки. Матері, ваш приклад є неймовірно важливим для ваших дочок—навіть якщо вони в цьому не зізнаються.

У всі часи історії світу жінки були вчителями моральних цінностей. Таке навчання починається з коліски і триває усе життя їхніх дітей.

Сьогодні на наше суспільство йде навалa послань про жіночість і материнство, які є небезпечно і нечесливо неправильними. Якщо ваша дочка наслідуватиме ці послання, то вона стане на шлях гріха і самознищення. Ваші дочки можуть не розуміти цього, якщо ви їм не скажете, або, ще краще, якщо ви не покажете їм як робити правильний вибір. Як матері в Ізраїлі, ви є першою лінією захисту ваших дочок від приманок світу.

Я розумію, матері, що іноді діти наче не звертають уваги на уроки, яким ми сподіваємося навчити їх. Повірте мені, я бачив той скляний погляд, який з'являється у підлітка у той момент, коли ви підходите до найкращої, з вашої точки зору, частини ваших повчань. Дозвольте мені запевнити вас, що навіть коли ви думаєте, що ваша дочка не слухає нічого з того, що ви їй розповідаєте, вона все ще навчається у вас, коли дивиться, чи будете ви чинити так, як говорите. Є слова, які приписують Ральфу Вальдо Емерсону: "Твої вчинки промовляють так голосно, що я не чую твоїх слів" (див. *Ralph Keyes, The Quote Verifier* [2006], с. 56).

Навчайте своїх дочок знаходити радість у вихованні дітей. Ось де їхня любов і таланти можуть мати найбільше вічне значення. Обдумайте

у цьому контексті слова Президента Гарольда Б. Лі, що "найважливіша... робота, яка може випасти вам, виконується в стінах ваших власних домівок" (*Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* [2001], с. 134). Ці слова звичайно ж стосуються всіх нас, але мають особливу силу, коли пов'язувати їх із стосунками матері й дочки.

Матері, навчайте дочок, що вірна дочка Бога уникає спокуси пліткувати чи судити інших. У проповіді для Товариства допомоги в Наву, Пророк Джозеф навчав, що "язик дуже непокірний член тіла, тримайте язика за зубами щодо всього безглузого" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 461).

Недавно вийшло багато статей, книг і кінофільмів про жінок і дівчат, які пліткують і є "підлими". Сатана завжди намагається принизити найбільш дорогоцінний елемент божественної природи жінки—схильність виховувати.

Стосунки матері і дочки є такими, де дочка вчиться виховувати, коли її виховують. Її люблять. Її навчають. І вона на собі відчуває, як воно, коли про тебе турбуються настільки, щоб виправляти, у той час як продовжують заохочувати тебе і вірити в тебе.

Пам'ятайте сестри, що Бог є джерелом усієї моральної і духовної сили. Ми отримуємо доступ до цієї сили, коли укладаємо з Ним завіти і дотримуємося їх. Матері, навчайте ваших дочок важливості завітів, а потім покажіть їм, як дотримуватися їх так, щоб вони мали бажання жити гідно того, щоб увійти в храм.

У сьогоднішньому світі це означає поговорити з вашою дочкою про статеві питання. Ваші дочки, як і сини, дорослішають у світі, який відкрито заохочує ранні, нерозбірливі та бездумні статеві стосунки. Нескромні, непристойні жінки зображуються чарівними і занадто часто є знаменитостями, чий приклад наслідується. У той час як є певні заходи, якими можна зменшити контакт з цими неприємними речами у нас вдома і в сім'ї, ваші дочки не зможуть повністю уникнути прямих послань сексуальної природи та оман, які оточують їх. Вам необхідно мати часті відкриті розмови, де ви зможете навчити ваших дочок істинам стосовно цих речей.

Наприклад, їм треба зрозуміти, що коли вони носять занадто тісний, чи занадто короткий, чи із занадто глибоким вирізом одяг, вони не тільки дають неправильні послання молодим чоловікам, з якими спілкуються, але й укорінюють у своєму розумі хибну думку, що цінність жінки залежить лише від спокусливості її зовнішнього вигляду. Це ніколи не було і ніколи не буде описанням праведної і вірної дочки Бога. Їм треба чути це—недвозначно і регулярно—з ваших вуст. І їм необхідно бачити чітке і послідовне відображення цього у ваших особистих стандартах щодо одягу, догляду за собою та скромного способу життя.

Усі молоді люди з більшою вірогідністю будуть укладати завіти і

дотримуватись їх, якщо навчаться впізнавати присутність і голос Духа. Навчайте ваших дочок про те, що стосується Духа. Направляйте їх до Писань. Створіть для них ситуації, завдяки яким вони будуть цінувати благословення сили священства в їхньому житті. Через дотримання завітів вони навчаться слухати голос Господа і отримають особисті відкриття. Бог воістину почує їхні молитви і дасть на них відповідь. Тема спільних заходів 2010 року стосується нашої молоді так само, як і всіх нас: “Будь сильний та відважний[.] Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити” (Ісус Навин 1:9). Це дасть їм безпеку і приведе їх до благословень дому Господа.

Переконайтеся, що вони знають, що дотримання завітів це найбезпечніший шлях до вічного щастя. І, якщо треба, навчіть їх покаятися і залишатися чистими і достойними.

І якщо це звучить як щось знайоме, мої брати і сестри, то це тому, що я звертаюся до батьків та дітей уже третю конференцію підряд. Минулого квітня я заохочував молодь “засвоювати уроки минулого”. Ось цитата з того виступу: “Коли ви готові прислухатися і навчатися, то засвоїте деякі з найкорисніших уроків із життя тих, хто отримав свій досвід до вас, ... наскільки кращим буде ваше життя, якщо ви підете за благородним прикладом вірних послідовників Христа” (“Засвоєння уроків минулого”, *Ліягона*, трав. 2009, сс. 31, 33).

Минулого жовтня я промовляв до батьків і синів на сесії священства, а сьогодні я звертався в основному до матерів і дочок. Кожного разу моє послання було різним, але схожим. Я сподіваюся, що ви слухаєте і бачите єдиний порядок і чуєте незмінне й

послідовне послання—що у ці дні суттєво важливою—і навіть вирішальною—є необхідність батькам і дітям слухати одне одного і навчатися одне в одного. Те, про що я говорив, це не якісь абстрактні концепції. Це є суттю і серцем плану Бога для нашого вічного щастя та спокою.

Там, де необхідно, Церква допоможе. Ми тут для того, щоб підтримати і зміцнити вас як батьків і дітей. Але дім—це найважливіше місце підготовки сучасної молоді до того, щоб стати провідниками Церкви і сімей майбутнього. Ця відповідальність, робити все можливе для підготовки нашої молоді бути вірними, праведними чоловіками і жінками, лежить на кожному з нас, на матерях і на батьках. Саме вдома ми маємо навчати євангелії і словом, і прикладом.

Завершу мої поради пророчим підсумком Президента Джозефа Ф.

Сміта: “Наші [сімейні] союзи призначені не лише для цього життя, для цього часу (як ми позначаємо цю частину вічності). Ми живемо в часі й у вічності. Ми формуємо союзи і стосунки на час і на вічність... Хто, крім святих останніх днів, замислюється над тим, що по той бік могили ми залишатимемося у складі своїх сімей; що батько, мати й діти, визнаватимуть сімейну роль кожного... що ця сімейна організація є складовою одиницею у великій і досконалій організації Божої роботи і незаперечно призначеною перебувати в часі й у вічності?” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт*, сс. 383–384).

Нехай Бог благословить нас, щоб ми навчали, виховували і готували одне одного в стінах наших домів до великої роботи, яка має бути виконана всіма нами зараз і в майбутньому, про це я молюся в ім'я Господа Ісуса Христа, амінь. ■